

[Statsministeren]

virkning fra 1994, og det hænger jo sammen med, at de kommunale budgetter for 1993 allerede er vedtaget. Regeringen overvejer netop for øjeblikket, hvilke konsekvenser den manglende opfyldelse af aftalen med kommunerne skal have.

Ud over det er regeringen indstillet på at overveje, om ikke vi allerede i maj-juni måned, hvor den kommunale økonomi forhandles med regeringen, kan få faktisk viden om, hvad en ny almindelig ejendomsvurdering vil vise, og regeringen overvejer i den forbindelse, om man ved ændringer i vurderingssystemet kunne skabe grundlag for, at årligt gennemførte vurderinger kan foreligge allerede sidst på året.

Der har været et udvalgsarbejde om den sag, og det har konkluderet i maj i år, at der bør indføres årlige vurderinger med årlig klageadgang fra den 1. januar 1995. Det forudsætter nogle tekniske ændringer, og det forudsætter en vis styrkelse af Landsskatterettens ressourcer på vurderingsområdet med henblik på – for det er humlen i det – væsentlig kortere sagsbehandlingstider.

Muligheden for årlige vurderinger forudsætter også en hensigtsmæssig struktur for opbygningen af selve vurderingsapparatet og for klagevejene på vurderingsområdet.

Det har desværre endnu ikke været muligt at samle flertal her i Tinget for de ændringer i myndighedsstrukturen på vurderingsområdet, som indgår i kommuneaftalen af 23. maj 1989. På den baggrund kan det måske være nyttigt, at regeringen tager en drøftelse med kommunerne om deres fremtidige medvirken i vurderingsopgaven.

Når resultatet af en ny vurdering sendes ud, tror jeg også det bør overvejes, om man i fremtiden kan give ejerne af fast ejendom en fyldigere information om grundlaget for de fastsatte vurderinger.

Dernæst vil jeg gerne sige et par ord om den seneste vurderings indvirkning i en anden henseende, nemlig indvirkningen på lejeværdierne. Den 19. alm. vurdering benyttes jo som grundlag for lejeværdiberegningen ved skatteopgørelsen allerede for 1992. I mit svar af 27. august til fru Kirsten Jacobsen har jeg gjort rede for regeringens holdning til spørgsmålet om, hvordan de nye ejendomsvurderinger påvirker boligejernes lejeværdi. Dengang var der

– for det kunne ikke være anderledes – tale om foreløbige skøn. Nu kender vi resultaterne, og det gik, som jeg dengang forventede: en stigning på landsplan på gennemsnitligt 8 pct. i ejendomsværdierne for enfamilieshuse, vel at mærke i forhold til 1991.

Det giver jo kun forholdsvis begrænsede virkninger på lejeværdibeskatningen, men som jeg anførte i svaret, må stigningen i ejendomsværdierne fra 1991 til 1992 og den virkning, det så har på lejeværdierne, ses i lyset af, at ejendomsværdierne i de foregående år er faldet ganske betydeligt.

Det vil jeg gerne illustrere med nogle få tal, for jeg synes, dette er vigtigt at holde sig for øje.

I 1991 lå boligejernes skat af ejendomsoverskud, altså lejeværdien minus standardfradrag, ca. 800 mio. kr. lavere end i 1987, hvor den forrige almindelige vurdering lå til grund for lejeværdiberegningen. Det er bemærkelsesværdigt. Det er et fald i tiden fra 1987 til 1991, som mere end opvejer den stigning i lejeværdiskatten på 700 mio. kr., som de nye vurderinger udløser fra 1991 til 1992.

Når vi taler om hele denne sag, må vi altså have i erindring, at der forud for stigningen i lejeværdiskatten i 1992 er gået en periode med endnu større lettelser i denne beskatning. Den samlede skat af overskud af ejerboliger vil således i år være på et lavere niveau, end den var i 1987.

Som jeg også gjorde opmærksom på i mit tidligere svar, er skattestigningerne fra 1991 til 1992 for de fleste boligejere ganske begrænsede. Der er selvfølgelig undtagelser. Bor man et sted, hvor der har været grunde til at lade stigende handelspriser slå ud i stærkt stigende ejendomsvurderinger, afviger man naturligvis fra gennemsnittet. Hvis der i enkelte tilfælde er sket særlig store stigninger, vil de på den anden side blive opfanget af de regler, der gælder for lejeværdiens stigning fra år til år. Den årlige stigning kan jo som hovedregel højst være 3.500 kr., selv om den beregnede stigning overstiger dette beløb, og for pensionister og efterlønsmodtagere er der som bekendt også nogle særlig skrappe begrænsningsregler.

Må jeg endvidere gøre opmærksom på, at der siden 1987 er sket et markant fald i antallet af boligejere, der bliver progressivt beskattet af lejeværdien. I 1987 var der 27.000, som var